

שבועות ו

מראות נגעים שנים שהן ארבעה:

שאת - כצמר לבן, שניה לה - כקרום ביצה	בהרת - עזה כשלג, שניה לה - כסיד ההיכל;
---	---

בהרת
שאת
סיד ההיכל
קרום ביצה

מה יכול להצטרף למה?

לפי המשנה - אבות ותולדות	לפי ר' עקיבא - סמוכים (וגם שאת עם כל מה שמתחתיה מדרשה של המילה "ולספחת")
בהרת וסיד ההיכל	בהרת ושאת
שאת וקרום ביצה	שאת וסיד ההיכל
	שאת וקרום ביצה
	סיד ההיכל וקרום הביצה

היכא שמעינן לרבי עקיבא זו למעלה מזו?

הצעה 1: דתניא: אמר רבי יוסי,

שאל יהושע בנו של רבי עקיבא מרבי עקיבא: מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבעה? אמר לו: ואם לאו מה יאמרו?

יאמרו: מקרום ביצה ולמעלה טמא!

אמר לו: לומר שמצטרפים זה עם זה.

אמר לו, ויאמרו: מקרום ביצה ולמעלה טמא, ומצטרפין זה עם זה!

אמר לו, לומר לך: כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן - אינו רואה את הנגעים;

מסקנה: ואילו מסיד היכל ולמעלה לא קאמר, מדלא אמר ליה, ש"מ דשמיע ליה לר' עקיבא דאמר: כולהו לבהדי שאת מצטרפין.

שאת - כצמר לבן, שניה לה - כקרום ביצה	בהרת - עזה כשלג, שניה לה - כסיד ההיכל;
מקרום ביצה ולמעלה טמא	מסיד היכל ולמעלה טמא

דחיית ההצעה: ודלמא שאת ותולדתה, בהרת ותולדתה!

הצעה 2: אלא מדרבי חנינא, דאמר ר' חנינא: משל דרבי עקיבא למה הדבר דומה? לארבעה כוסות של חלב, אחד נפלו לתוכו שתי טיפין של דם, ואחד נפלו לתוכו ארבע טיפין של דם, ואחד נפלו לתוכו שמונה, ואחד נפלו לתוכו שתיים עשרה טיפין, ואמרי לה: שש עשרה טיפין, שכולן מראות לובן הן, אלא שזה למעלה מזה וזה למעלה מזה.

דחיית ההצעה: אימור דשמעת ליה לרבי עקיבא - בפתוך, בחלוק מי שמעת ליה?

המשך הדחייה: וכי תימא: כי היכי דשמעת ליה בפתוך הכי שמעת ליה בחלוק, ובפתוך גופיה

מי שמעת ליה? והתניא, רבי עקיבא אומר: אדמדם שבוה ושבוה כייך המזוג במים, אלא של בהרת

עזה כשלג, ושל סיד דיהה הימנה; ואם איתא, של צמר דיהה הימנה מיבעי ליה!

דחיית הדחייה: אמרי: אין הכי נמי, והתניא, רבי נתן אומר: לא שאמר ר' עקיבא של סיד

דיהה הימנה, אלא של צמר דיהה הימנה.

במדבר פרק ה פסוק ג

מִזְכָּר עַד נִקְבָּה תִשְׁלַחוּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה תִשְׁלָחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם:

ויקרא פרק כב פסוק ד

אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אֱהָרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוֹ זָב בְּקַדְשִׁים לֹא יֵאָכֵל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנָּע בְּכָל טָמֵא נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שְׂכַבְתָּ זָרַע:

במדבר פרק יט פסוק כ

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל כִּי אֶת מִקְדָּשׁ ה' טָמֵא מִי נִדָּה לֹא זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא:

ויקרא פרק ז פסוק ב

וְהִנָּפֵשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּשׂוֹר מִזִּבְחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לֵה' וְטִמְאַתּוּ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ: